

ingen Sinde nægte mig Glæden af at kritisere Arbejdsraadet, for saa vidt de Bestemmelser, der fremkomme lige over for andre Fag, ere af samme Beskaffenhed som dem, der angaa vort Fag. Det ærede Medlem maa erindre, at jeg stod ikke der og talte paa egne Vegne, jeg var opfordret dertil og talte paa hele Standens Vegne over hele Landet. Det ærede Medlem maa derfor virkelig ikke bebrejde mig, at jeg har kritiseret. Er man først kommen ind i Stillinger af den Art, saa ved man, at Kritik er man underkastet, end ikke Ministrene ere fri for Kritik, saa kunne vi andre heller ikke være det. Men naar Kritikken er fremkommet paa en saa urban og sømmelig Maade, som den er fremkommen fra min Side, saa synes jeg mindst, at der er Grund til at kritisere den. Som Bevis for, at min Kritik var urban, har jeg Skrivelsen liggende til Eftersyn her for ethvert Medlem, der maatte ønske at se den, og vi vare ogsaa nødt til at lade Kritikken være urban, idet man aldrig maa dømme for strengt lige over for Mænd, der skulle varetage Sager, jeg vil ikke sige, som de ingen Forstand have paa, men som de ikke ere inde i.

Saa sagde det ærede Medlem en Ting, som maa være begrundet i, at han enten ikke har læst den Skrivelse, der kom til Arbejdsraadet eller ogsaa har læst den forkert. Det ærede Medlem sagde nemlig, at vi Tobaksfabrikanter, som jeg er Tolk for, kun vilde have, at der skulde vadskes Gulv en Gang om Aaret i vore Fabrikker. Det have vi aldrig sagt, og det vil aldrig blive sagt af os. Vi have netop sagt, at vi vilde gøre rent saa ofte, det var nødvendigt, men vi vilde ikke, at vi skulde være forpligtede til at gøre det paa en bestemt Dag eller næsten paa en bestemt Time. Jeg skal tillade mig at trække enkelte Ting frem i et Par af de mange Paragraffer, som vi have kritiseret. Den første var det, at Arbejdsraadet vilde efter den Tidsfrists Udløb, som er given, forbyde, at der drives Fabrik i noget som helst Lokale, som ligger 18 Tommer under Jordlinien. Naar man nu ved, at der er mange store, ny og gode Fabrikker, som ligefrem basere deres Arbejde paa at skulle udføres i enkelte bestemte Kælderlokaler, som ikke ere meget dybe, saa kan man forstaa, at det vilde være et haardt Indgreb, om man om 10 Aar skulde være forpligtet til at rive disse fortrinlige Bygninger ned og lægge sin Virksomhed hen i andre Bygninger, som ville koste en stor Kapital.

Som en anden Ting skal jeg nævne, at Arbejdsraadet havde forlangt, at man ikke blot skulde have Klædeskabe i alle Arbejdslokalerne — hvad jeg godt kan forstaa, men at man ogsaa i samme Aandedræt forlangte, at man skal have Ventilation til Skorstenen derfra — det kan jeg ikke forstaa. Jeg antager nu ligefrem for det første, at det er stridende mod Brandloven, men dernæst, skal man først ind paa saadanne Bagateller, som dette er, vil der komme for meget frem, som vil lægge for store Baand paa Arbejdsgiverens Arbejde for deres forskelligartede Virksomhed. — Som en tredje Ting forlanges det, at man i Tobaksfabrikkerne skulde have Gulvene ferniserede, og at de mulige Revner mellem Brædderne skulde kittes. Se dette er nu aldeles positivt umuligt at faa gennemført, og hvis de Herrer, som sidde i Arbejdsraadet, vilde have gjort sig den Ulejlighed blot at henvende sig til en Tobaksfabrikant, saa vilde de straks være blevne gjorte opmærksomme paa Umuligheden deraf. De have talt om nogle Cigarfabrikker, ikke vidende, at der er lige saa stor Forskel paa en Cigarfabrik og en Tobaksfabrik, som der er paa et Skomagerværksted og et Blikkenslagerværksted. — Endelig skulde det forbydes, at man i sine Arbejdslokaler havde liggende mere Tobak eller halvt fabrikerede Varer, end man kunde gøre færdig den Dag. Det er ogsaa en positiv Umulighed, som man altsaa maa protestere imod. — Dernæst er der foreskrevet en ugentlig grundig Rengøring af Gulve, Paneler, Vinduer, og Gud ved hvad. Det vilde vi gerne gøre, naar blot det var muligt uden at sinke Arbejdet en hel Dag. Man maa ikke gøre det paa andre Tider end i Arbejdstiden, og det kan ikke gøres sammen med Arbejdet. Følgen bliver altsaa den, at baade Arbejderne skulde miste en Arbejdsdag, og Arbejdsgiverne en Dag af Arbejdet i Fabrikkerne. — Der er adskillige Ting til, bl. a. den, at Lærlinge under 18 Aar ikke maatte beskæftiges med visse Ting i Fabrikkerne, hvad der umuliggør Lærlingens fulde Uddannelse i hans Fag. Men det værste af det hele er, at hele dette Arbejdsregulativ vil forvolde, at der mellem Arbejdsgivere og Arbejdere fremkommer et Forhold, som der nødvendig skulde være. Man skal nødigt for et Arbejdssted lave Regulativer, som gøre, at der skal fremkomme et Anmeldelsessystem fra den ene eller den anden Side.

Det ærede Medlem talte om Tobaksfabrikker og Cigarfabrikker som Arnesteder for Tuberkulose, og talte om disse svage